

5. командирът на картечната рота да придаде на командира на 2-а дружина две картечници, които на развиеляване да бждат при дружината, а останалитѣ две картечници да останат при 1-а дружина;

6. движението напредъ на всички дружини ще стане по моя заповѣдь“.

До разсъмване 2-а и 3-а дружини заеха изходно положение за атака. Къмъ 3-а дружина бѣ придадена 7-а рота, която заемаше до това време позиция при с. Беревче. 2-а дружина трѣбваше да атакува противника на височинитѣ северозападно отъ Битиня, а 3-а — височинитѣ северозападно отъ Беревче.

Сутринта на 14 падна гжста мъгла, която прѣчеше да се вижда. Почна да вали снѣгъ, който достигна $\frac{1}{2}$ метъръ дебелина. Температурата силно спадна и почна силна виелица. Планинското орждие, по причина на мъглата, снѣга и виелицата, не можа да открие огънь въ опредѣленото време — 8 часа. Командирътъ на полка заповѣда, ако и да се не вижда, орждието да открие огънь по неприятелскитѣ окопи при Попай, но, по причина на бавното предаване на заповѣдта до 11:35 часа, планинското орждие не откри огънь. Вмѣсто него къмъ 11:35 часа откри огънь полската батарея, разположена на позиция при с. Готовуша. Преди откриване огънь отъ тази батарея командиритѣ на 2-а и 3-а дружини бѣха получили заповѣдь по телефона да наблюдаватъ попаденията на снарядитѣ и по телефона да регулиратъ стрелбата на батареята. Огънътъ на полската батарея бѣ много точенъ и ефикасенъ.

Къмъ 11:35 часа командирътъ на полка даде заповѣдь дружинитѣ да настѣпятъ и атакуватъ противника.

2-а дружина съ 5-а, 6-а, 8-а роти и две картечници настѣпи къмъ височинитѣ северозападно отъ Битиня.

Въ първа линия бѣха 6-а и 8-а роти, които изпратиха напредъ гжсти патрулни вериги. 5-а рота остана дружинна поддръжка.

6-а рота, водена отъ подпоручикъ Кондаковъ, бѣ насочена на най-високия, стрѣменъ и недостѣпенъ връхъ, нареченъ отъ нашитѣ войници „Орлово гнѣздо“. Ротата прогони сърбитѣ отъ преднитѣ имъ окопи и почна да се катери по недостѣпната височина. Настѣплението бѣ много трудно. Виелица, мъгла, дебелъ снѣгъ. Войниците затѣваха въ прѣспитѣ. Пушкитѣ бѣха замръзнали. Една група храбреци кацнаха като орли на единъ съседенъ връхъ южно отъ „Орлово гнѣздо“, а веригитѣ наближиха на около 150 крачки отъ него. Въ това време сърбитѣ отъ съседнитѣ върхове обсипаха съ вихровъ кръстосанъ пушеченъ и бомбовъ огънь веригитѣ. Самообладанието не напусти нашитѣ изпитани храбреци. Веригитѣ трѣгнаха на ножъ. Мощно българско ура се разнесе по недостѣпнитѣ висоти. Нашитѣ герои заеха „Орлово гнѣздо“. Противникътъ избѣга въ разни посоки. Тукъ на „Орлово гнѣздо“ подпоручикъ Кондаковъ получи заповѣдь отъ командира на дружината да остави една полурота на върха, за да прикрива оттеглянето на дружината, а съ другата полурота да се присѣдини къмъ дружината. Усилията на 6-а рота при тази атака бѣха свръхчовѣшки. Тѣ показватъ на що е способенъ българскиятъ войникъ!